

en betydelig Skade, er det ganske sikkert Tilfældet, at Skaden er omtrent lige saa stor alle andre Steder i Landet, hvor Stormen har raset. Men som sagt Komiteen i Gilleleje kom hurtig paa Tærne og sikrede sig Assistance paa højeste Sted. Nu er jeg sikker paa, at Befolkningen i Gilleleje vil kunne vente at faa Skaden erstattet, maaske endog fuldt ud, medens Befolkningen andre Steder, der har lidt Skade i lige saa stort Omfang, maaske vil komme til at lide derunder. Denne Konfusion, der er kommen ind i Indsamlingen ved, at Centralkomiteen ikke skyndte sig med at tage Sagen op, i Forbindelse med den Omstændighed, at Gilleleje tog den op, og yderligere i Forbindeise med det, at „Dansk Fiskeriforening“ saa endelig begyndte at røre paa sig, har bevirket, at den Del af Befolkningen, som ikke hører til Fiskerbefolkningen, men som ogsaa har lidt Skade, slet ikke vil kunne faa nogen Understøttelse, idet dansk Fiskeriforenings Indsamling jo kun gaar ud paa at indsamle til Fiskere her i Landet uden for Gilleleje. Naar endda Centralkomiteen blot straks havde nægtet at have med Sagen at gøre, kunde man maaske endda have faaet Sagen i den rette Gænge, men Centralkomiteen har den ene Dag meddelt i Bladene, at den vilde sætte en Indsamling i Gang, og den anden Dag har den sagt nej. I Gaar endelig kom der en Meddelelse fra den, som man vel kan betragte som et definitivt Nej. Men Følgen vil altsaa blive den, som jeg nævnte før, at alle de Mennesker ude i Landet, som have lidt Skade, og som ikke selv kunne rede sig ud af denne Skade, ville ingen Understøttelse faa, og jeg er sikker paa, at mange af dem ville komme meget galt af Sted. Jeg har faaet Breve fra adskillige, og en enkelt af dem meddeler, at hele Taget er fløjet af hans Hus, at Huset er delvis ødelagt, og at han er aldeles ruineret i det Øjeblik, der ikke ydes Hjælp paa en eller anden Maade. Nogen Assurance for Stormskade have vi jo uheldigvis ikke her i Landet. (Afbrydelse). Det tror jeg ikke, ja maaske er der enkelte lokale Assurancer af den Art, det skal jeg ikke komme ind paa, her paa Sjælland er der mig bekendt ingen. (Afbrydelse af *Fogtmand*: Jo, der er). Jeg vil altsaa her blot sige dette, om ikke den højtærede Regering ved sine Embedsmænd rundt omkring i Landet kunde lade undersøge, hvor stor Skade der er sket paa Ejendomme, der tilhøre andre end

Fiskerne, og for saa vidt det viser sig, at denne er af saa stor Betydning, at det er umuligt for de paagældende selv at kunne komme over det, om saa ikke Regeringen vil stille Forslag om at yde saadanne Mennesker Støtte under den ene eller den anden Form. Jeg vil altsaa henstille til den højtærede Regering at tage dette Spørgsmaal op og se, om der ikke herfra, naar det ikke ad privat Vej kan lykkes, kan gøres noget for at hjælpe de Mennesker, der ikke kunne vente nogen Støtte, men som trænge til at faa Støtte af den Grund, at Stormen har ødelagt deres Ejendom. Jeg skal slutte med blot at sige, at for saa vidt Regeringen gaar ind paa at lade dette undersøge, vil jeg opfordre den til at lade dette ske saa hurtigt som muligt, thi ellers er jeg bange for, at mange af de skadelidtes Ejendomme i endnu højere Grad, end Tilfældet allerede er, ville lide Skade, og det vil da blive vanskeligere endnu for mange af dem at rette sig. Jeg skal altsaa bede Regeringen om velvilligt at tage denne min Henstilling under Overvejelse.

Doose: Ogsaa jeg vil gerne sige et Par Ord om den Ulykke, som gik hen over Landet Natten mellem 1ste og 2den Juledag. Den Storm, som da rejste sig, var en af de stærkeste, vi have haft, og Stormcentret laa temmelig nær ved Danmarks Kyster. Men naar vi se paa, hvor nær det har været, og fra hvilken Side Vinden er kommen, vil det vise sig, at medens det som Regel ved vore Storme er Jyllands Vestkyst, som lider mest, saa har det ved denne Storm været Nordsjællands Kyst, som har lidt mest, og det er jo saa naturligt, thi denne Kyst var et af de Steder som kom Stormcentret nærmest, og hvor Vinden bar lige paa. Vi have jo naturligvis haft lignende Storme før, skønt maaske sjældent saa heftige fra den Side. Jeg skal kun pege paa Stormen i 1872. Da var det jo mest Vandflod, der rejste sig, men da viste der sig en Beredvillighed til at hjælpe, som man har savnet ved denne Lejlighed. Det er vist ikke gaet op for Befolkningen i sin Helhed, at det i Virkeligheden er en Ulykke, som gik hen over Landet. Det staar ikke fuldstændig klart, og det er vist derfor, der er blevet et saadant Virvar i det. Jeg beklager ligesom det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds (Chr. Rasmussen), at den Indsamling, som er begyndt, er kommen ind i et lidt uheldigt Spor. Der samles jo for det første ind til Gillelejfiskerne.